

ŠIMON, SAMEC LVA BERBERSKÉHO, JE ZPÁTKY V ZOO

25. února uhynul majestátní, téměř sedmnáctiletý samec lva berberského Šimon. Jednalo se o samce vysokého věku, s chronickými potížemi pohybového aparátu, kterého sužovaly i další neduhy stáří. Koloběh života zastavit nelze, a proto je potřeba zmínit, že pozornost zahrady je upřena na jeho potomka, samce Thembiho. Dnes je z něj statný lev plný síly, partner samice Ayo ze Švýcarska. Jak jsme přislíbili, Šimon se do zoo vrátil. „Včera přivezl preparátor kostru lva berberského. Bude sloužit k výchově a vzdělávání. Do budoucna se s ní počítá v rámci Pavilonu šelem a mořských akvárií v nových expozičních vitrínách,“ dodává ředitel Zoo Olomouc Dr. Ing. Radomír Habáň. Olomoucká zoo do populace v přírodě vyhubeného lva berberského přispěla 20 mláďaty. Poslední volně žijící lev berberský se nacházel do roku 1942 v Maroku. Dnes se s berberským lvem můžeme setkat pouze v chovatelských institucích, a to v počtu 184 jedinců ve světě.

POSLEDNÍCH 80 JEDINCŮ V EVROPĚ

Chovných berberských lvů je málo a příbuzenských vazeb mezi nimi příliš mnoho, proto je sestavení chovného páru velmi obtížné. V současné době jsou chováni v Evropě ve 31 chovatelských institucích v celkovém počtu 48 samců a 39 samic, celkově ve světě pak ve 44 institucích v počtu 184 zvířat. Rozmnožují se jen na několika místech. Historicky první lvi berberští přijeli do Olomouce v roce 1979.

OBECNÉ INFORMACE

Vyskytoval se na dnešním území Afriky na sever od Sahary. S jeho vyhubením začali už Egypťané, později Římané, kteří je používali při gladiátorských hrách. V zajetí přežívá několik posledních kusů. Berberští lvi byli dlouhou dobu považováni za úplně vymizelé, v první polovině 20. století byl lev berberský vyhuben. V 70. letech bylo ale zjištěno, že poslední zástupci poddruhu přežili v soukromé zoo (menažerii) marockých králů. Tento lvinec se později stal základnou pro zoo v Rabatu. Odtud se v 70. letech dostalo 22 těchto lvů do 7 zoologických zahrad světa, včetně Dvora Králové. Všichni berberští lvi, kteří jsou dnes chováni v zajetí, jsou tedy potomky lvů ze soukromé menažerie marockého krále. Berberský lev je největším poddruhem lva. Lev je jediná kočkovitá šelma, u které se projevuje výrazný pohlavní dimorfismus (hřívá samce) a jediná kočkovitá šelma, která žije a loví ve smečkách. U berberských lvů se však předpokládalo, že žili spíše v párech, či malých rodinných skupinkách. Při lovu jsou aktivnější samice, při konzumaci potravy mají přednost samci. Mezi charakteristické znaky patří tmavá hřívá, krátký a široký čenich, malé zakulacené uši s černým pruhem vzadu, velké jantarové oči se zelenou duhovkou. Delší srst slouží k ochraně před chladem, předci byli skvrnití, dnes se pouze mláďata rodí s kotěcí kresbou. Lev potřebuje denně 5-7 kg masa, pokud je vyhladovělý, dokáže spořádat na posezení až 30 kg masa. Ve volné přírodě lev kořist uloví, spořádá a po zhruba týdnu se vydává na lov opět. Samice rodí mláďata vážící 1-2 kg, která porodí někde v úkrytu a o samotě.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325